

Hinc erit $B = \eta D + \xi B$, $B' = \zeta D + \xi B'$, adeoque, propter $\xi k = \pm 1$, vel $B \equiv B$, $B' \equiv B'$, vel $B \equiv -B$, $B' \equiv -B'$ (mod. D). In casu priori valores (B, B') , (B, B') aequivalentes vocamus, in posteriori oppositos; repraesentationem formae ϕ autem ad quemlibet valorem expr. $\sqrt{\Delta(p, -q, r)} \pmod{D}$, qui ex ipsa per methodum in I deduci potest, *pertinere* dicemus. Hinc omnes valores, ad quos eadem repraesentatio pertinet, vel aequivalentes erunt vel oppositi.

III. Vice versa autem, si vt ante in I repraesentatio formae ϕ per f haec $x = \alpha t + \xi u$ etc. ad valorem (B, B') pertinet, qui inde deducitur adiumento transformationis

$$\begin{array}{ccc} \alpha, & \xi, & \gamma \\ \alpha', & \xi', & \gamma' \\ \alpha'', & \xi'', & \gamma'' \end{array}$$

eadem quoque ad quemvis alium valorem (B, B') pertinebit, qui illi vel aequivalens est vel oppositus; i. e. loco ipsorum $\gamma, \gamma', \gamma''$ alios integros $\delta, \delta', \delta''$ accipere licebit, pro quibus aequatio (52) haec $(\alpha'\xi'' - \alpha''\xi')\delta + (\alpha''\xi - \alpha'\xi'')\delta' + (\alpha\xi' - \alpha'\xi)\delta'' = \pm 1$ locum habeat, et qui ita comparati sint, vt coëfficiens 4 et 5 in forma ei adiuncta, in quam f per substitutionem (S)

$$\begin{array}{ccc} \alpha, & \xi, & \delta \\ \alpha', & \xi', & \delta' \\ \alpha'', & \xi'', & \delta'' \end{array}$$

transit, resp. fiant $= B, B'$. Statuatur enim $\pm B = B + \eta D$, $\pm B' = B' + \zeta D$ (accipiendo

hic et postea signa superiora vel inferiora, prout valores (B, B') , $(\mathfrak{B}, \mathfrak{B}')$ aequivalentes sunt vel oppositi), unde ζ, η erunt integri, transeatque g per substitutionem

$$\begin{array}{ccc} 1, & 0, & \zeta \\ 0, & 1, & \eta \\ 0, & 0, & \pm 1 \end{array}$$

in formam g , cuius determinantem esse Δ , in forma adiuncta vero coëfficientes 4 et 5 resp. $= \mathfrak{B}, \mathfrak{B}'$ fieri facile perspicietur. Faciendo autem $\alpha\zeta + \epsilon\eta \pm \gamma = \delta$, $\alpha'\zeta + \epsilon'\eta \pm \gamma' = \delta'$, $\alpha''\zeta + \epsilon''\eta \pm \gamma'' = \delta''$, nullo negotio patebit, f per substitutionem (\mathcal{S}) transire in g , atque aequationi (Ω) satisfactum esse. *Q. E. D.*

283. Ex his principiis deducitur methodus sequens, omnes repraesentationes proprias formae binariae $\phi = ptt + 2qtu + ruu$ determinantis D per ternariam f determinantis Δ inueniendi.

I. Eruantur omnes valores diuersi (i. e. non aequivalentes) expressionis $\sqrt{\Delta(p, -q, r)}$ (mod. D). Hoc problema pro eo casu, ubi ϕ est forma primitiua atque Δ ad D primus, supra (art. 233) solutum est, casusque reliqui ad hunc facillime reducuntur, quam tamen rem fusius hic explicare breuitas non permittit. Obseruamus tantummodo, quoties Δ ad D primus sit, expressionem $\Delta(p, -q, r)$ residuum quadraticum ipsius D esse non posse, nisi ϕ fuerit forma primitiua. Supponendo enim $\Delta p = BB - DA'$, $-\Delta q = BB' - DB''$, $\Delta r = B'B' - DA$, fit $(DB'' - \Delta q)^2 = (DA' + \Delta p)(DA + \Delta r)$; hinc, per euolutionem et substituendo $qq - pr$ pro D , fit $(qq -$

$pr) (B''B'' - AA') - \Delta (Ap + 2B''q + A'r) + \Delta\Delta = 0$, unde facile concluditur, si p, q, r diuisorem communem haberent, hunc etiam ipsum $\Delta\Delta$ metiri; tunc vero Δ ad D primus esse non posset. Quare p, q, r diuisorem communem habere nequeunt, siue ϕ erit forma primitiua.

II. Designemus multitudinem horum valorum per m , supponamusque, inter eos reperiri n valores, qui sibi ipsis oppositi sint (statuendo $n = 0$ quando tales non adsunt). Tunc manifestum est, ex $m - n$ reliquis valoribus binos semper oppositos fore (quoniam cuncti valores complete haberi supponuntur); reiiciatur e binis quibusque valoribus oppositis vnus ad libitum, remanebuntque omnino valores $\frac{1}{2}(m + n)$. Ita e. g. ex octo valoribus expr. $\sqrt{-1} \times (19, 3, 41)$ (mod. 770) his $(44, 237), (171, -27), (269, -83), (291, -127), (-44, -237), (-171, 27), (-269, 83), (-291, 127)$, quatuor posteriores sunt reiiciendi, tamquam quatuor prioribus oppositi. Ceterum perspicuum est, si (B, B') sit valor sibi ipsi oppositus, $2B, 2B'$, et proin etiam $2\Delta p, 2\Delta q, 2\Delta r$ per D diuisibiles fore; quodsi itaque Δ, D inter se primi sunt, etiam $2p, 2q, 2r$ per D diuisibiles erunt, et quum, per I, in hoc casu etiam p, q, r diuisorem communem habere nequeant, etiam 2 per D diuisibilis esse debet, quod fieri nequit nisi D vel $= \pm 1$, vel $= \pm 2$. Quamobrem pro omnibus valoribus ipsius D maioribus quam 2 semper erit $n = 0$, si Δ ad D est primus.

III. His ita factis manifestum est, quamuis repraesentationem propriam formae ϕ per f ne-